

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1956-1957.

SÉANCE DU 22 NOVEMBRE 1956.

Projet de loi portant approbation de la Convention internationale (n° 96) concernant les bureaux de placement payants, adoptée à Genève, le 1er juillet 1949, par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, au cours de sa trente-deuxième session.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Conférence internationale du Travail au cours de sa 32e session, a estimé devoir remplacer par la Convention (n° 96) aujourd'hui soumise à votre approbation, les dispositions de la Convention (n° 34) concernant les bureaux de placement payants qu'elle avait adoptées en 1934.

En effet, la Conférence a constaté que la trop grande rigueur des prescriptions de cette dernière convention constituait un obstacle majeur à sa ratification par notre pays comme par l'ensemble des Etats-Membres de l'Organisation internationale du Travail.

La présente convention a trouvé une solution aux difficultés auxquelles il a été fait allusion, en permettant aux Etats-Membres de choisir entre deux attitudes distinctes :

— d'une part, l'adoption des dispositions de sa partie II qui prévoit la suppression des bureaux de placement payants à fin lucrative dans un délai à fixer par chaque autorité nationale et la réglementation des autres bureaux;

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1956-1957.

VERGADERING VAN 22 NOVEMBER 1956.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag (nr 96) betreffende de bureaus voor arbeidsbemiddeling, tegen betaling, aangenomen op 1 Juli 1949, te Genève, door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, tijdens haar tweeëndertigste zitting.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Internationale Arbeidsconferentie heeft tijdens haar 32e zitting gemeend de bepalingen van het Verdrag (nr 34) betreffende de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, dat in 1934 aangenomen werd te moeten vervangen door het Verdrag (nr 96) dat heden aan uw goedkeuring wordt overgelaten.

De Conferentie heeft inderdaad vastgesteld dat de te strenge bepalingen van dat Verdrag een belangrijke hinder waren voor de bekraftiging door ons land evenals door de andere Staten-leden van de Internationale Arbeidsorganisatie.

In dit Verdrag werd een oplossing gevonden voor de moeilijkheden waarvan gewag werd gemaakt, door aan de Staten-leden toe te laten tussen twee verschillende houdingen te kiezen :

— enerzijds, de aanneming van de bepalingen van Deel II dat voorziet in de afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling, tegen betaling en met winstoogmerk, binnen een door iedere nationale autoriteit vast te stellen termijn, alsook in de regeling van de andere bureaus;

— d'autre part, l'adoption des dispositions de sa partie III portant réglementation de tous les bureaux de placement payants, à fin lucrative ou non.

En approuvant la Convention, les Etats-Membres doivent, aux termes de son article 2, opter pour l'une ou l'autre de ces solutions.

Le Gouvernement a l'honneur de proposer au Parlement d'adopter la partie II de la Convention relative à la suppression des bureaux de placement payants à fin lucrative et la réglementation des autres bureaux.

Il eut suffit qu'une déclaration dans ce sens fut faite lors du dépôt des instruments de ratification de la Convention par la Belgique.

Cependant, le Gouvernement a cru qu'il serait utile que le législateur indique le choix qu'il avait fait. C'est pourquoi il a proposé au Conseil d'Etat de compléter l'article unique du projet de loi.

L'article 3 de la Partie II de la Convention prévoit la suppression des bureaux de placement payants à fin lucrative, dans un délai limité fixé par l'autorité nationale compétente moyennant l'institution d'un Service public de l'emploi. L'article 7 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par la loi du 14 juillet 1951 interdit l'exploitation des bureaux de placement payants; il donne toutefois au Roi le pouvoir d'autoriser certains bureaux spécialisés à continuer leur activité, tout en assurant leur disparition progressive, il en sera question à propos de l'article 5 de la Convention. Le Service public de l'emploi a été organisé en Belgique par le même article 7 de l'arrêté-loi précité.

L'exploitation des bureaux de placement payants étant interdite, aucune disposition ne doit être prise pour assurer le contrôle prévu par l'article 4 de la Convention, sauf pour les bureaux de placement payants relevant du régime dérogatoire prévu par l'article 5 de la Convention et dont il sera question ci-après.

Usant de la dérogation prévue par l'article 5 de la Convention, en ce qui concerne certaines catégories de personnes au placement desquelles il ne peut être convenablement pourvu dans le cadre d'un service public de placement, l'arrêté royal du 10 avril 1954 relatif à l'exploitation des bureaux

— anderzijds, de aanneming van de bepalingen van Deel III houdende regeling van al de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, welke al dan niet met winstoogmerk gedreven worden.

Bij de goedkeuring van het Verdrag moeten de Staten-leden luidens artikel 2 een of andere oplossing kiezen.

De Regering heeft de eer aan het Parlement voor te stellen Deel II van het Verdrag betreffende de afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, en betreffende de regeling van de andere bureaus goed te keuren.

Het zou volstaan hebben dat een verklaring in deze zin zou afgelegd worden bij het neerleggen der bekrachtigingsoorkonden van het Verdrag door België.

De Regering heeft het nochtans nuttig geacht de wetgever de keuze die zij gedaan heeft te laten aanduiden. Daarom heeft zij aan de Raad van State voorgesteld het enig artikel van het wetsontwerp te wijzigen.

Artikel 3 van Deel II van het Verdrag voorziet in de afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, binnen een door de bevoegde nationale autoriteit vastgestelde beperkte tijd mits een openbare dienst voor werkgelegenheid ingesteld wordt. Artikel 7 van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zoals gewijzigd bij de wet van 14 Juli 1951, verbiedt de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling; nochtans wordt de Koning gemachtigd aan sommige gespecialiseerde bureaus toe te staan hun bedrijvigheid voort te zetten, alhoewel hun geleidelijke afschaffing verzekerd is; hierover wordt gehandeld ter gelegenheid van artikel 5 van het Verdrag. De Openbare Dienst voor de werkgelegenheden werd in België door hetzelfde artikel 7 van hierboven genoemde besluitwet ingericht.

Vermits de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling verboden is, dient geen enkele maatregel genomen om in het bij artikel 5 van het Verdrag bepaald toezicht te voorzien, behalve wat betreft de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, die genieten van de uitzonderingsregeling van artikel 5 van het Verdrag, en waarover hierna wordt gehandeld.

Gebruik makend van de in artikel 5 van het Verdrag bedoelde afwijking, voor sommige categorieën van personen in wier plaatsing niet behoorlijk kan voorzien worden binnen het kader van een openbare dienst voor werkgelegenheid, laat het Koninklijk besluit van 10 April 1954

de placement payants (1) autorise la continuation temporaire des bureaux de placement pour le personnel domestique, les gens de maison, les artistes, les musiciens, les artistes de théâtre, de concert, de music-hall, de café concert ou de cirque, des agences touristiques et des impressarios qui ne gèrent pas exclusivement les intérêts d'un seul artiste ou d'une seule formation artistique et les placeurs agricoles qui ont observé certaines formalités. Les Commissions paritaires compétentes ont été consultées à ce sujet.

L'arrêté royal précité et l'arrêté ministériel du 23 avril 1955 (2) qui en assure l'exécution organise le contrôle requis par la convention sur l'activité de ces bureaux.

Les bureaux de placement payants à fin non lucrative dont il est question à l'article 6 de la Convention sont soumis au même régime que les bureaux de placement payants à fin lucrative.

Les articles 31 et suivants de l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique de l'Office national du placement et du chômage assurent le contrôle des bureaux de placement gratuits selon les termes de l'article 7 de la Convention.

Enfin, ainsi que le prescrit l'article 8 de la Convention, des sanctions pénales sont prévues par l'article 7, paragraphe 8 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, et l'article 13 de l'arrêté royal du 10 avril 1954 précité en cas d'infraction aux dispositions législatives et réglementaires qui font porter effet au texte international.

Les dispositions des parties III et IV de la Convention n'intéressent pas la Belgique, quant aux dispositions finales, elles n'appellent pas de commentaires.

Tel est, Mesdames, Messieurs, l'objet de la Convention que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P.-H. SPAAK.

*Le Ministre du Travail,
et de la Prévoyance sociale,*

L.-E. TROCLET.

betreffende de exploitatie van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling (1), toe dat tijdelijk zouden worden behouden de bureaus voor arbeidsbemiddeling voor dienstboden en huisbedienden, kunstenaars, musici, schouwburg-, concert-, music-hall-, café-concert- of circusartisten, reisbureaus en impresario's die niet uitsluitend de belangen van één kunstenaar of van één kunstgezelschap behartigen en de bemiddelaars voor de plaatsing van landarbeiders die sommige formaliteiten in acht genomen hebben. De bevoegde paritaire comité's werden hieromtrent geraadpleegd.

Voormeld Koninklijk besluit en het ministerieel besluit van 23 April 1955 (2) hetwelk in de uitvoering er van voorziet organiseert het bij het Verdrag vereist toezicht op de bedrijvigheid van deze bureaus.

De bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling doch zonder winstoogmerk, waarvan sprake is in artikel 6 van het Verdrag, zijn onderworpen aan dezelfde regeling als de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk.

Artikelen 31 en volgende van het orgaaniek besluit van de Regent betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid voorzien in het toezicht op de kosteloze bureaus voor arbeidsbemiddeling overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van het Verdrag.

Ten slotte, zoals bepaald bij artikel 8 van het Verdrag worden bij artikel 7, paragraaf 8 van de besluitwet van 28 December 1944 en bij artikel 13 van voormeld koninklijk besluit van 10 April 1954 strafsancties vastgesteld in geval van overtreding van de wettelijke reglementaire bepalingen krachtens welke de internationale tekst uitwerking heeft.

De bepalingen van Deel III en IV van het Verdrag zijn zonder belang voor België; de slotbepalingen vergen ook geen commentaar.

Dit is, Mevrouwen, Mijne Heren, het doel van het Verdrag hetwelk de Regering de eer heeft aan Uwe goedkeuring over te laten.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

*De Minister van Arbeid
en Sociale Voorzorg,*

(1) *Moniteur Belge* des 24 et 25 mai 1954.

(2) *Moniteur Belge* du 13 mai 1955.

(1) *Belgisch Staatsblad* van 24 en 25 Mei 1954.

(2) *Belgisch Staatsblad* van 13 Mei 1955.

Projet de loi portant approbation de la Convention internationale (n° 96) concernant les bureaux de placement payants, adoptée à Genève, le 1er juillet 1949, par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, au cours de sa trente-deuxième session.

BAUDOUIN,
ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

La Convention internationale (n° 96) concernant les bureaux de placement payants, adoptée à Genève, le 1er juillet 1949, par la Conférence générale de l'Organisation Internationale du Travail, au cours de sa trente-deuxième session, sortira son plein et entier effet.

Conformément à l'article 2, 4, de la Convention, l'instrument de ratification indiquera que la Belgique accepte les dispositions de la partie II de cette Convention, prévoyant la suppression progressive des bureaux de placement payants à fin lucrative et la réglementation des autres bureaux de placement.

Donné à Bruxelles, le 26 octobre 1956.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag (nr 96) betreffende de bureaus voor arbeidsbemiddeling, tegen betaling, aangenomen op 1 Juli 1949, te Genève, door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, tijdens haar tweeëndertigste zitting.

BOUDEWIJN,
KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ENIG ARTIKEL.

Het Internationaal Verdrag (nr 96) betreffende de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, aangenomen op 1 Juli 1949, te Genève, door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, tijdens haar tweeëndertigste zitting, zal volkomen uitwerking hebben.

De akte van bekraftiging zal overeenkomstig artikel 2, 4, van het Verdrag aangeven dat België de bepalingen aanvaardt van deel II van het Verdrag houdende voorzieningen voor de geleidelijke afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, alsmede voor de regeling van andere bureaus voor arbeidsbemiddeling.

Gegeven te Brussel, 26 October 1956.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,

P.-H. SPAAK.

*Le Ministre du Travail et de la
Prévoyance sociale,*

L.-E. TROCLET.

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

*De Minister van Arbeid en Sociale
Voorzorg,*

International Labour Conference.

CONVENTION 96.

Convention concerning fee-charging employment agencies (revised 1949), adopted by the Conference at its thirty-second session, Geneva, 1 July 1949.

(Authentic text)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Fee-Charging Employment Agencies Convention, 1933, adopted by the Conference at its Seventeenth Session, which is included in the tenth item on the agenda of the session, and

Having resolved that these proposals shall take the form of an international Convention, complementary to the Employment Service Convention, 1948, which provides that each Member for which the Convention is in force shall maintain or ensure the maintenance of a free public employment service, and

Considering that such a service should be available to all categories of workers, adopts this first day of July of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949 :

PART I.

General Provisions.

ARTICLE 1.

1. For the purpose of this Convention the expression « fee-charging employment agency » means—

a) employment agencies conducted with a view to profit, that is to say, any person, company, institution, agency or other organisation which acts as an intermediary for the purpose of procuring employment for a worker or supplying

Conférence Internationale du Travail.

CONVENTION 96.

Convention concernant les bureaux de placement payants (révisée en 1949), adoptée par la Conférence à sa trente-deuxième session, Genève, 1er juillet 1949.

(Texte authentique)

La Conférence générale de l'Organisation Internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau International du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision de la Convention sur les bureaux de placement payants, 1933, adoptée par la Conférence à sa dix-septième session, question qui est comprise dans le dixième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une Convention internationale, qui compléterait la Convention sur le service de l'emploi, 1948, laquelle prévoit que tout Membre pour lequel la Convention est en vigueur doit maintenir ou assurer le maintien d'un service public et gratuit de l'emploi,

Considérant qu'un tel service doit être à la portée de toutes les catégories de travailleurs,
adopte, ce premier jour de juillet mil neuf cent quarante-neuf, la Convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les bureaux de placement payants (révisée), 1949 :

PARTIE I.

Dispositions générales.

ARTICLE 1.

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « bureau de placement payant » désigne :

a) les bureaux de placement à fin lucrative, c'est-à-dire toute personne, société, institution, agence ou autre organisation qui sert d'intermédiaire pour procurer un emploi à un travailleur ou un travailleur à un employeur, à l'effet de tirer de l'un

Internationale Conferentie van de Arbeid.

VERDRAG 96.

Verdrag betreffende de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling (herzien 1949) aangenomen door de Conferentie tijdens haar tweeduizendtigste zitting, Genève, 1 Juli 1949.

(Vertaling).

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève, en aldaar bijeengekomen in haar tweeduizendtigste zitting op 8 Juni 1949,

Besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de herziening van het Verdrag betreffende bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, 1933, aangenomen door de Conferentie in haar zeventiende zitting, welk onderwerp begrepen is in het tiende punt op de agenda der zitting.

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag ter aanvulling van het Verdrag betreffende de dienst voor de werkgelegenheid, 1948, hetgeen bepaalt, dat elk Lid, waarvoor het verdrag van kracht is, in stand zal houden of zal verzekeren dat in stand wordt gehouden een openbare en kosteloze dienst voor de werkgelegenheid,

Overwegende, dat een dergelijke dienst ter beschikking moet staan van alle categorieën arbeiders, neemt heden, de eerste Juli negentienhonderd negen en veertig, het volgende verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald onder de titel « Verdrag betreffende bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling (herzien), 1949 » :

DEEL I.

Algemene bepalingen.

ARTIKEL 1.

1. In dit Verdrag wordt onder «bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling » verstaan :

a) bureaus voor arbeidsbemiddeling met winstoogmerk, dat wil zeggen, elke persoon, maatschappij, instituut, agentschap of andere organisatie, welke als tussenpersoon optreedt met het doel arbeidsgelegenheid te verschaffen aan

a worker for an employer with a view to deriving either directly or indirectly any pecuniary or other material advantage from either employer or worker; the expression does not include newspapers or other publications unless they are published wholly or mainly for the purpose of acting as intermediaries between employers and workers;

b) employment agencies not conducted with a view to profit, that is to say, the placing services of any company, institution, agency or other organisation which, though not conducted with a view to deriving any pecuniary or other material advantage, levies from either employer or worker for the above services an entrance fee, a periodical contribution or any other charge.

2. This Convention does not apply to the placing of seamen.

ARTICLE 2.

1. Each Member ratifying this Convention shall indicate in its instrument of ratification whether it accepts the provisions of Part II of the Convention, providing for the progressive abolition of fee-charging employment agencies conducted with a view to profit and the regulation of other agencies, or the provisions of Part III, providing for the regulation of fee-charging employment agencies including agencies conducted with a view to profit.

2. Any Member accepting the provisions of Part III of the Convention may subsequently notify the Director-General that it accepts the provisions of Part II; as from the date of the registration of such notification by the Director-General, the provisions of Part III of the Convention shall cease to be applicable to the Member in question and the provisions of Part II shall apply to it.

PART II.

Progressive abolition of fee-charging employment agencies conducted with a view to profit and regulation of other agencies.

ARTICLE 3.

1. Fee-charging employment agencies conducted with a view to profit as defined in paragraph 1a) of Article 1 shall be abolished within a limited period of time determined by the competent authority.

2. Such agencies shall not be abolished until a public employment service is established.

ou de l'autre un profit matériel direct ou indirect; cette définition ne s'applique pas aux journaux ou autres publications, sauf à ceux dont l'objet exclusif ou principal est d'agir comme intermédiaire entre employeurs et travailleurs;

b) les bureaux de placement à fin non lucrative, c'est-à-dire les services de placement des sociétés, institutions, agences ou autres organisations qui, tout en ne poursuivant pas un profit matériel, perçoivent de l'employeur ou du travailleur, pour lesdits services, un droit d'entrée, une cotisation ou une rémunération quelconque.

2. La présente Convention ne s'applique pas au placement des marins.

ARTICLE 2.

1. Tout Membre qui ratifie la présente Convention indiquera dans son instrument de ratification s'il accepte les dispositions de la Partie II, prévoyant la suppression progressive des bureaux de placement payants à fin lucrative et la réglementation des autres bureaux de placement, ou les dispositions de la Partie III, prévoyant la réglementation des bureaux de placement payants, y compris les bureaux de placement à fin lucrative.

2. Tout Membre qui accepte les dispositions de la Partie III de la Convention peut ultérieurement notifier au Directeur général qu'il accepte les dispositions de la Partie II; à partir de la date d'enregistrement d'une telle notification par le Directeur général, les dispositions de la Partie III de la Convention cesseront de porter effet à l'égard dudit Membre et les dispositions de la Partie II lui deviendront applicables.

PARTIE II.

Suppression progressive des bureaux de placement payants à fin lucrative et réglementation des autres bureaux de placement.

ARTICLE 3.

1. Les bureaux de placement payants à fin lucrative, visés au paragraphe 1a) de l'article 1, seront supprimés dans un délai limité dont la durée sera spécifiée par l'autorité compétente.

2. Cette suppression ne pourra avoir lieu tant qu'un service public de l'emploi ne sera pas établi.

een arbeider of aan een werkgever een arbeider te werschaffen, met het oogmerk hetzij direct hetzij indirect enig geldelijk of ander materieel voordeel te verkrijgen van de werkgever of de arbeider; de definitie strekt zich niet uit tot kranten of andere publicaties tenzij deze geheel of voornamelijk worden uitgegeven met het doel bemanding te verlenen tussen werkgevers en arbeiders;

b) bureaus voor arbeidsbemiddeling zonder winstoogmerk, dat wil zeggen, de bemiddelingsdiensten van elke maatschappij, instituut, agentschap of andere organisatie welke, hoewel niet gedreven met het oogmerk enig geldelijk of ander materieel voordeel te verkrijgen, van de werkgever of de arbeider voor bovenstaande diensten een toelatingsgeld, een periodieke bijdrage of enige andere vergoeding vordert.

2. Dit Verdrag is niet van toepassing op de bemiddeling van zeelieden.

ARTIKEL 2.

1. Elk Lid, dat dit Verdrag bekraftigt, moet in zijn akte van bekraftiging aan geven of het het bepaalde in deel II van het Verdrag aanvaardt, waarin voorzieningen worden getroffen voor de geleidelijke afschaffing van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, alsmede de regeling van andere bureaus, of het bepaalde in Deel III, waarin voorzieningen worden getroffen voor de regeling van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling daaronder begrepen bureaus, met winstoogmerk.

2. Elk Lid, dat het bepaalde in Deel III van het Verdrag aanvaardt, kan later de Directeur-Generaal ervan in kennis stellen, dat het het bepaalde in Deel II aanvaardt; met ingang van de datum van registratie van een zodanige verklaring door de Directeur-Generaal zal het bepaalde in Deel III van het Verdrag opphouden van toepassing te zijn op het betreffende Lid en zal het bepaalde in Deel II daarop van toepassing zijn.

DEEL II.

Geleidelijke afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, alsmede regeling van andere bureaus.

ARTIKEL 3.

1. Bureaus voor arbeidsbemiddeling, tegen betaling en met winstoogmerk, als bedoeld in lid 1a) van artikel 1, moeten worden afgeschaft binnen een beperkte tijd, vast te stellen door de bevoegde autoriteit.

2. Deze bureaus zullen niet worden afgeschaft voordat een openbare dienst voor de werkgelegenheid ingesteld is.

3. The competent authority may prescribe different periods for the abolition of agencies catering for different classes of persons.

ARTICLE 4.

1. During the period preceding abolition, fee-charging employment agencies conducted with a view to profit—

a) shall be subject to the supervision of the competent authority; and

b) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority.

2. Such supervision shall be directed more particularly towards the elimination of all abuses connected with the operations of fee-charging employment agencies conducted with a view to profit.

3. For this purpose, the competent authority shall consult, by appropriate methods, the employers' and workers' organisations concerned.

ARTICLE 5.

1. Exceptions to the provisions of paragraph 1 of Article 3 of this Convention shall be allowed by the competent authority in exceptional cases in respect of categories of persons, exactly defined by national laws or regulations, for whom appropriate placing arrangements cannot conveniently be made within the framework of the public employment service, but only after consultation, by appropriate methods, with the organisations of employers and workers concerned.

2. Every fee-charging employment agency for which an exception is allowed under this Article—

a) shall be subject to the supervision of the competent authority;

b) shall be required to be in possession of a yearly licence renewable at the discretion of the competent authority;

c) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority;

d) shall only place or recruit workers abroad if permitted to do so by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

3. L'autorité compétente peut prescrire des délais différents pour la suppression des bureaux qui s'occupent du placement de catégories différentes de personnes.

ARTICLE 4.

1. Pendant le délai précédent leur suppression, les bureaux de placement payants à fin lucrative :

a) seront soumis au contrôle de l'autorité compétente;

b) ne pourront prélever que les taxes et frais dont le tarif aura été, soit soumis à cette autorité et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité.

2. Ce contrôle tendra spécialement à éliminer tous les abus concernant le fonctionnement des bureaux de placement payants à fin lucrative.

3. A cet effet, l'autorité compétente devra consulter, par des moyens appropriés, les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées.

ARTICLE 5.

1. Des dérogations aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 3 de la présente Convention seront accordées exceptionnellement par l'autorité compétente à l'égard des catégories de personnes, définies de façon précise par la législation nationale, au placement desquelles il ne saurait être convenablement pourvu dans le cadre du service public de l'emploi, mais seulement après consultation, par les moyens appropriés, des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées.

2. Tout bureau de placement payant auquel une dérogation est accordée en vertu du présent article :

a) sera soumis au contrôle de l'autorité compétente;

b) devra posséder une licence annuelle renouvelable à la discrétion de l'autorité compétente;

c) ne pourra prélever que des taxes et frais figurant sur un tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité;

d) ne pourra, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'il y est autorisé par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

3. De bevoegde autoriteit kan een verschillende tijdsduur vaststellen voor de afschaffing van bureaus, welke zich toelopen op de bemiddeling van verschillende categorieën personen.

ARTIKEL 4.

1. Gedurende de tijd, welke aan de afschaffing voorafgaat, moeten bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk :

a) onderworpen zijn aan het toezicht van de bevoegde autoriteit; en

b) slechts beloning en kosten in rekening brengen volgens een schaal, overgelegd aan en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit of door deze autoriteit vastgesteld.

2. Dit toezicht moet in het bijzonder gericht zijn op het uitbannen van alle misbruiken, verband houdende met de werkzaamheden van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk.

3. Tot dit doel moet de bevoegde autoriteit door passende methoden overleg plegen met de betrokken organisaties van werkgevers en van arbeiders.

ARTIKEL 5.

1. Uitzonderingen op de bepalingen van lid 1 van artikel 3 van dit Verdrag kunnen in buitengewone gevallen worden toegestaan door de bevoegde autoriteit ten aanzien van categorieën van personen welke nauwkeurig zijn aangegeven bij nationale wettelijke maatregelen, voor wier plaatsing geschikte regelingen niet gemakkelijk kunnen worden gemaakt binnen het kader van de openbare dienst voor de werkgelegenheid, zulks echter slechts na overeg, door passende methoden, met de betrokken organisaties van werkgevers en van arbeiders.

2. Elk bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, waarvoor een uitzondering is gemaakt krachtens dit artikel :

a) moet onderworpen zijn aan het toezicht van de bevoegde autoriteit;

b) moet een jaarlijkse vergunning bezitten, naar het inzicht van de bevoegde autoriteit te vernieuwen;

c) mag slechts beloning en kosten in rekening brengen volgens een schaal, overgelegd aan en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit of door deze autoriteit vastgesteld;

d) mag slechts arbeiders in het buitenland plaatsen of werven indien toestemming hiertoe verleend is door de bevoegde autoriteit en onder voorwaarden vastgesteld bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen.

ARTICLE 6.

Fee-charging employment agencies not conducted with a view to profit as defined in paragraph 1b) of Article 1—

a) shall be required to have an authorisation from the competent authority and shall be subject to the supervision of the said authority;

b) shall not make any charge in excess of the scale of charges submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority, with strict regard to the expenses incurred; and

c) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

ARTICLE 7.

The competent authority shall take the necessary steps to satisfy itself that non-fee-charging employment agencies carry on their operations gratuitously.

ARTICLE 8.

Appropriate penalties, including the withdrawal when necessary of the licences and authorisations provided for by this Convention, shall be prescribed for any violation of the provisions of this part of the Convention or of any laws or regulations giving effect to them.

ARTICLE 9.

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation all necessary information concerning the exceptions allowed under Article 5, including more particularly information concerning the number of agencies for which such exceptions are allowed and the scope of their activities, the reasons for the exceptions, and the arrangements for supervision by the competent authority of the activities of the agencies concerned.

PART III.**Regulation of fee-charging employment agencies.****ARTICLE 10.**

Fee-charging employment agencies conducted with a view to profit as defined in paragraph 1a) of Article 1—

a) shall be subject to the supervision of the competent authority;

ARTICLE 6.

Les bureaux de placement payants à fin non lucrative visés au paragraphe 1b) de l'article 1 :

a) devront posséder une autorisation de l'autorité compétente et seront soumis au contrôle de ladite autorité;

b) ne pourront prélever une rémunération supérieure au tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité en tenant strictement compte des frais engagés;

c) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

ARTICLE 7.

L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires pour s'assurer que les bureaux de placement non payants effectuent leurs opérations à titre gratuit.

ARTICLE 8.

Des sanctions pénales appropriées, comprenant le retrait, s'il y a lieu, de la licence ou de l'autorisation prévue par la Convention seront prescrites à l'égard, soit de toute infraction aux dispositions de la présente partie de la Convention, soit aux prescriptions de la législation leur faisant porter effet.

ARTICLE 9.

Les rapports annuels prévus par l'article 22 de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail donneront tous les renseignements nécessaires sur les dérogations accordées en vertu de l'article 5, et plus particulièrement des informations sur le nombre des bureaux qui bénéficient de dérogations et l'étendue de leurs activités, les raisons qui motivent les dérogations et les mesures adoptées par l'autorité compétente pour contrôler l'activité desdits bureaux.

PARTIE III.**Réglementation des bureaux de placement payants.****ARTICLE 10.**

Les bureaux de placement payants à fin lucrative visés au paragraphe 1a) de l'article 1 :

a) seront soumis au contrôle de l'autorité compétente;

ARTIKEL 6.

Bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling doch zonder winstoogmerk, als bedoeld in lid 1b) van artikel 1.

a) moeten een vergunning van de bevoegde autoriteit bezitten en onderworpen zijn aan het toezicht van deze autoriteit;

b) mogen niet meer in rekening brengen dan een tarief, dat is overgelegd aan en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit of door deze autoriteit vastgesteld, met strikte inachtneming van gemaakte kosten; en

c) mogen slechts arbeiders in het buitenland plaatsen of werven indien toestemming hiertoe verleend is door de bevoegde autoriteit en onder voorwaarden vastgesteld bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen.

ARTIKEL 7.

De bevoegde autoriteit moet de nodige maatregelen nemen teneinde zekerheid te verkrijgen, dat bureaus voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling geen betaling vragen, hun werkzaamheden kosteloos verrichten.

ARTIKEL 8.

Passende strafsancties, waaronder begrepen intrekking, waar nodig, van vergunningen voorzien in dit Verdrag, moeten worden vastgesteld voor elke overtreding van de bepalingen van dit deel van het verdrag of van enige wettelijke maatregel ter uitvoering daarvan.

ARTIKEL 9.

In de jaarrapporten, overgelegd krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, moeten alle nodige inlichtingen worden opgenomen betreffende de uitzonderingen toegestaan krachtens artikel 5, en meer in het bijzonder inlichtingen betreffende het aantal bureaus waarvoor deze uitzonderingen toegestaan zijn en de omvang van hun werkzaamheden, de redenen voor de uitzonderingen, en de regelingen voor toezicht door de bevoegde autoriteit op de werkzaamheden van de betrokken bureaus.

DEEL III.**Regeling van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling.****ARTIKEL 10.**

Bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en met winstoogmerk, als bedoeld in lid 1a) van artikel 1;

a) moeten onderworpen zijn aan het toezicht van de bevoegde autoriteit;

b) shall be required to be in possession of a yearly licence renewable at the discretion of the competent authority;

c) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority;

d) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

ARTICLE 11.

Fee-charging employment agencies not conducted with a view to profit as defined in paragraph 1b) of Article 1—

a) shall be required to have an authorisation from the competent authority and shall be subject to the supervision of the said authority;

b) shall not make any charge in excess of the scale of charges submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority with strict regard to the expenses incurred; and

c) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

ARTICLE 12.

The competent authority shall take the necessary steps to satisfy itself that non-fee-charging employment agencies carry on their operations gratuitously.

ARTCILE 13.

Appropriate penalties, including the withdrawal when necessary of the licences and authorisations provided for by this Convention, shall be prescribed for any violation of the provisions of this Part of the Convention or of any laws or regulations giving effect to them.

ARTICLE 14.

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation all necessary information concerning the arrangements for supervision by the competent authority of the activities of fee-charging employment agencies including more particularly agencies conducted with a view to profit.

b) devront posséder une licence annuelle renouvelable à la discrétion de l'autorité compétente;

c) ne pourront prélever que des taxes et frais figurant sur un tarif qui aura été, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité;

d) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

ARTICLE 11.

Les bureaux de placement payants à fin non lucrative visés au paragraphe 1b) de l'article 1 :

a) devront posséder une autorisation de l'autorité compétente et seront soumis au contrôle de ladite autorité;

b) ne pourront prélever une rémunération supérieure au tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité, en tenant strictement compte des frais engagés;

c) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

ARTICLE 12.

L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires pour s'assurer que les bureaux de placement non payants effectuent leurs opérations à titre gratuit.

ARTICLE 13.

Des sanctions pénales comprenant le retrait, s'il y a lieu, de la licence ou de l'autorisation prévues par la Convention, seront prescrites à l'égard de toute infraction soit aux dispositions de la présente partie de la Convention, soit aux prescriptions de la législation leur faisant porter effet.

ARTICLE 14.

Les rapports annuels prévus par l'article 22 de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail donneront tous les renseignements nécessaires sur les mesures prises par l'autorité compétente pour contrôler les opérations des bureaux de placement payants, y compris, en particulier, les bureaux à fin lucrative.

b) moeten een jaarlijkse vergunning bezitten, naar het inzicht van de bevoegde autoriteit te vernieuwen;

c) mogen slechts beloning en kosten in rekening brengen volgens een schaal overgelegd aan en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit, of door deze autoriteit vastgesteld;

d) mogen slechts arbeiders in het buitenland plaatsen of werven indien toestemming hiertoe verleend is door de bevoegde autoriteit en onder voorwaarden vastgesteld bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen.

ARTIKEL 11.

Bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling doch zonder winstoogmerk, als bedoeld in lid 1b) van artikel 1.

a) moeten een vergunning van de bevoegde autoriteit bezitten en onderworpen zijn aan het toezicht van deze autoriteit;

b) mogen niet meer in rekening brengen dan een tarief, dat is overgelegd aan en goedgekeurd door de bevoegde autoriteit of door deze autoriteit vastgesteld, met strikte inachtneming van de gemaakte kosten; en

c) mogen slechts arbeiders in het buitenland plaatsen of werven indien toestemming hiertoe verleend is door de bevoegde autoriteit en onder voorwaarden vastgesteld bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen.

ARTIKEL 12.

De bevoegde autoriteit moet de nodige maatregelen nemen teneinde zekerheid te verkrijgen, dat bureaus voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling geen betaling vragen, hun werkzaamheden kosteloos verrichten.

Artikel 13.

Passende strafsancties, waaronder begrepen intrekking, waar nodig, van vergunningen voorzien in dit Verdrag, moeten worden vastgesteld voor elke overtreding van de bepalingen van dit deel van het Verdrag of van enige wettelijke maatregel ter uitvoering daarvan.

ARTIKEL 14.

In de jaarrapporten overgelegd krachts artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, moeten alle nodige inlichtingen worden opgenomen betreffende de regeling voor toezicht door de bevoegde autoriteit op de werkzaamheden van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, waaronder in het bijzonder begrepen bureaus met winstoogmerk.

PART IV.

Miscellaneous provisions.

ARTICLE 15.

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

PART V.

Final provisions.

ARTICLE 16.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

ARTICLE 17.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

ARTICLE 18.

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with para-

PARTIE IV.

Dispositions diverses.

ARTICLE 15.

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente Convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la Convention, soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente Convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

PARTIE V.

Dispositions finales.

ARTICLE 16.

Les ratifications formelles de la présente Convention seront communiquées au Directeur général du Bureau International du Travail et par lui enregistrées.

ARTICLE 17.

1. La présente Convention ne liera que les Membres de l'Organisation Internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

ARTICLE 18.

1. Les déclarations qui seront communiquées au Directeur général du Bureau International du Travail, conformément

DEEL IV.

Verschillende bepalingen.

ARTIKEL 15.

1. Indien het een Lid betreft, wiens territorium grote gebieden bevat, waar, door de dunbevolktheid of door het stadium van ontwikkeling van het gebied, de bevoegde autoriteit de toepassing van dit Verdrag onuitvoerbaar acht, kan die autoriteit die gebieden van de toepassing van dit verdrag uitzonderen, hetzij in het algemeen, hetzij met de uitzonderingen ten aanzien van bepaalde ondernemingen of beroepen, welke zij geschikt acht.

2. Elk Lid moet in zijn eerste jaarrapport betreffende de toepassing van dit Verdrag, ingediend krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangeven voor welke gebieden het zich voorstelt gebruik te maken van de bepalingen van dit artikel, en moet de redenen daarvoor opgeven; geen Lid kan na de datum, waarop zijn eerste jaarrapport werd ingediend, een beroep doen op de bepalingen van dit artikel, behoudens ten aanzien van de aangegeven gebieden.

3. Elk Lid, dat gebruik maakt van de bepalingen van dit artikel moet in volgende jaarrapporten de gebieden aangeven ten aanzien waarvan het van zijn recht afstand doet om gebruik te maken van de bepalingen van dit artikel.

DEEL V.

Slotartikelen.

ARTIKEL 16.

De formele bekraftiging van dit Verdrag zullen worden medegeleed aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

ARTIKEL 17.

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden der Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekraftigingen door de Directeur-Generaal hebben doen inschrijven.

2. Het zal van kracht worden twaalf maanden nadat de bekraftigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zullen zijn ingeschreven.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder der Leden in werking treden twaalf maanden na de datum, waarop zijn bekraftiging zal zijn ingeschreven.

ARTIKEL 18.

1. Verklaringen, gezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig lid

graph 2 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate—

a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;

b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;

c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

2. The undertakings referred to in subparagraphs *a)* and *b)* of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph *b), c) or d)* of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 20, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

ARTICLE 19.

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraphs 4 or 5 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 20, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the

au paragraphe 2 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail, devront faire connaître :

a) les territoires pour lesquels le Membre intéressé s'engage à ce que les dispositions de la Convention soient appliquées sans modification;

b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la Convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;

c) les territoires auxquels la Convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable;

d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision en attendant un examen plus approfondi de la situation à l'égard desdits territoires.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas *a)* et *b)* du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer, par une nouvelle déclaration, à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas *b), c) et d)* du premier paragraphe du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente Convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 20, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

ARTICLE 19.

1. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau International du Travail conformément aux paragraphes 4 et 5 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail doivent indiquer si les dispositions de la Convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modifications; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la Convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

2. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement, par une déclaration ultérieure, au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

3. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la Convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 20, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes d'une

2 van artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, moeten aangeven;

a) de gebieden, ten aanzien waarvan het betreffende Lid zich verbindt de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd toe te passen;

b) de gebieden, ten aanzien waarvan het zich verbindt de bepalingen van het Verdrag met wijzigingen toe te passen, en waarin die wijzigingen bestaan;

c) de gebieden waar het Verdrag niet toegepast kan worden, en in die gevallen de redenen waarom;

d) de gebieden waarvoor het zich zijn beslissing voorbehoudt, hangende nader onderzoek van de omstandigheden.

2. De verplichtingen, bedoeld onder *a) en b)* van het eerste lid van dit artikel, zullen geacht worden een integrerend deel van de bekrachtiging uit te maken en zullen dezelfde gevlogen hebben.

3. Elk Lid kan bij nadere verklaring van alle of een deel der voorbehouden, neergelegd in zijn oorspronkelijke verklaring krachtens het bepaalde onder *b), c) en d)* van het eerste lid van dit artikel, afstand doen.

4. Elk Lid kan op enig tijdstip, waarop dit Verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 20 kan worden opgezegd, aan de Directeur-Generaal een nadere verklaring doen toekomen, waarbij in enig ander opzicht de inhoud van een vorige verklaring gewijzigd wordt en de toestand ten aanzien van bepaalde aangegeven gebieden medegedeeld wordt.

ARTIKEL 19.

1. Verklaringen, gezonden aan de Directeur-Generaal van de Internationale Arbeidsbureau overeenkomstig de ledien 4 en 5 van artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, moeten aangeven de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd of gewijzigd zullen worden toegepast in het betreffende gebied: indien de verklaring aangeeft, dat de bepalingen van het Verdrag met wijzigingen zullen worden toegepast, moet deze aangeven waarin die wijzigingen bestaan.

2. Het betreffende Lid, de betreffende Leden of internationale autoriteit kunnen te allen tijde bij een volgende verklaring geheel of gedeeltelijk afstand doen van het recht zich te beroepen op een wijziging in een vorige verklaring medegedeeld.

3. Het betreffende Lid, de betreffende Leden of internationale autoriteit kunnen op enig tijdstip waarop dit Verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 20 opgezegd kan worden, aan de Directeur-Generaal een nadere verklaring doen toekomen, waarbij in enig ander opzicht de inhoud van een vorige verklaring gewij-

present position in respect of the application of the Convention.

ARTICLE 20.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

ARTICLE 21.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

ARTICLE 22.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

ARTICLE 23.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette Convention.

ARTICLE 20.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau International du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente Convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente Convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

ARTICLE 21.

1. Le Directeur général du Bureau International du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur.

ARTICLE 22.

Le Directeur général du Bureau International du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

ARTICLE 23.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Conseil d'administration du Bureau International du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

zigt wordt en de toestand ten aanzien van de toepassing van dit Verdrag medegedeeld wordt.

ARTIKEL 20.

1. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekraftigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekraftigd en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal daarna dit Verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

ARTIKEL 21.

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie kennis geven van de inschrijving van alle bekraftigingen, verklaringen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden der Organisatie van de tweede hem medegedeelde bekraftiging, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit Verdrag van kracht zal worden.

ARTIKEL 22.

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling doen, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekraftigingen, verklaringen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

ARTIKEL 23.

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum waarop dit Verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit Verdrag en beslissen of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

ARTICLE 24.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

ARTICLE 25.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ARTICLE 24.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle Convention portant révision totale ou partielle de la présente Convention, et à moins que la nouvelle Convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle Convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 20 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente Convention, sous réserve que la nouvelle Convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle Convention portant révision, la présente Convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente Convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la Convention portant révision.

ARTICLE 25.

Les versions française et anglaise du texte de la présente Convention font également foi.

ARTIKEL 24.

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt :

a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, *ipso jure* onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag medebrengen, niet tegenstaande het bepaalde in artikel 20, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe Verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b) met ingang van de datum, waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor de Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

ARTIKEL 25.

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 24 mai 1956, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention internationale (n° 96) concernant les bureaux de placement payants, adoptée à Genève, le 1er juillet 1949, par la Conférence générale de l'organisation internationale du travail, au cours de sa trente-deuxième session », a donné le 11 juillet 1956 l'avis suivant :

L'exposé des motifs du projet fait d'une part ressortir que la Convention pour laquelle l'assentiment des Chambres est postulé requiert un choix pour chaque Etat signataire et d'autre part invite les Chambres à opter au moment où elles donneront leur assentiment pour la partie II de la Convention.

L'article unique du projet ne prévoit cependant pas cette option, de sorte qu'il en résulte une discordance entre l'exposé des motifs et le dispositif du projet. Pour éliminer celle-ci, il importerait de compléter l'article unique par un alinéa rédigé comme suit :

« Conformément à l'article 2, 1, de la Convention, l'instrument de ratification indiquera que la Belgique accepte les dispositions de la partie II de cette Convention prévoyant la suppression progressive des bureaux de placement payants à fin lucrative et la réglementation des autres bureaux de placement. »

L'article 5, 2, d, de la Convention prévoit que tout bureau de placement payant à fin lucrative auquel une dérogation est accordée en vertu de cet article, à l'article 3, 1, « ne pourra soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'il y est autorisé par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur ».

L'article 6, c, de la Convention contient une disposition analogue relativement aux bureaux de placement payants à fin non lucrative.

Il semble que ces deux textes doivent être interprétés comme signifiant que les bureaux de placement payants, qu'ils soient ou non à fin lucrative, ne pourront placer et recruter des travailleurs à l'étranger, que s'ils ont au préalable reçu de l'autorité compétente une autorisation à cette fin et s'ils observent les conditions fixées par la législation en vigueur.

Or, seuls les articles 10 et 13 de l'arrêté ministériel du 23 avril 1955 pris en exécution de l'arrêté royal du 10 avril 1954 relatif à l'exploitation des bureaux de placement payants font actuellement allusion au placement de travailleurs étrangers en Belgique et au placement de travailleurs belges à l'étranger. Ils ne prévoient aucune autorisation spéciale pour les bureaux qui se livrent à cette activité particulière.

Il s'ensuit que la législation en vigueur devra être complétée sur ce point, mais le Roi puise d'ores et déjà les pouvoirs nécessaires à cette fin dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, modifié par la loi du 14 juillet 1951. Un arrêté royal pourra dès lors suffire.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 24e Mei 1956 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het Verdrag (n^r 96) betreffende bureaus voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling betaling vragen, aangenomen op 1 Juli 1949, te Genève, door de Algemene Conferentie van de internationale Arbeidsorganisatie, tijdens haar tweehonderdertigste zittijd », heeft de 11e Juli 1956 het volgend advies gegeven :

De memorie van toelichting bij het ontwerp legt er enerzijds de nadruk op dat het Verdrag waarvoor de goedkeuring der Kamers wordt gevraagd, vanwege elke medeondertekenerende Staat een keuze vergt en verzoekt anderzijds de Kamers die keuze te doen op het tijdstip dat zij goedkeuring hechten aan deel II van het Verdrag.

Omtrent deze keuze is in het enige artikel van het ontwerp echter geen sprake, zodat er geen overeenstemming is tussen de memorie van toelichting en het artikel van het ontwerp. Om in dit gemis te voorzien, vulle men het enige artikel aan met een lid dat luidt als volgt :

« De akte van bekraftiging zal, overeenkomstig artikel 2, 1, van het Verdrag aangeven dat België de bepalingen aanvaardt van deel II van het Verdrag houdende voorzieningen voor de geleidelijke afschaffing van de bureaus voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling betaling vragen en gedreven worden met winstoogmerk, alsook voor de regeling van andere bureaus voor arbeidsbemiddeling. »

Artikel 5, 2, d, van het Verdrag bepaalt dat elk bureau voor arbeidsbemiddeling dat voor zijn bemiddeling betaling vraagt en gedreven wordt met winstoogmerk waarvoor, krachtens dit artikel, een uitzondering op artikel 3 is gemaakt « in het buitenland slechts arbeiders plaatsen of werven mag indien toestemming hiertoe verleend is door de bevoegde autoriteit en onder voorwaarden vastgesteld bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen ».

Artikel 6, c, van het Verdrag bevat een soortgelijke bepaling ten aanzien van de bureaus voor arbeidsbemiddeling die voor hun bemiddeling betaling vragen, doch niet met winstoogmerk worden gedreven.

Wellicht behoren beide teksten zo te worden opgevat, dat bureaus voor arbeidsbemiddeling welke voor hun bemiddeling betaling vragen, onverschillig of zij al dan niet met winstoogmerk worden gedreven, alleen dan arbeiders in het buitenland mogen plaatsen of werven, indien zij daartoe van de bevoegde autoriteit vooraf toestemming hebben gekregen en de voorwaarden in acht nemen welke vastgesteld zijn bij de van kracht zijnde wettelijke maatregelen.

Van plaatsing van buitenlandse arbeiders in België en van Belgische arbeiders in het buitenland, is thans alleen sprake in de artikelen 10 en 13 van het ministerieel besluit van 23 April 1955, genomen ter uitvoering van het koninklijk besluit van 10 April 1954 betreffende de exploitatie van de bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling. Voor bureaus met zodanige activiteit eisen deze artikelen geen bijzondere toestemming.

De geldende wetgeving zal bijgevolg in dit opzicht moeten worden aangevuld, maar de bevoegdheid daartoe ontleent de Koning nu al aan de besluitwet van 28 December 1944, gewijzigd bij de wet van 14 Juli 1951. Een koninklijk besluit zal dan ook voldoende zijn.

La chambre était composée de :

MM. F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président; J. COYETTE et G. VAN BUNNEN, conseillers d'Etat; L. FREDERICQ et J. LIMPENS, assesseurs de la section de législation; J. CYPRES, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE. Le rapport a été présenté par M. DUCHATELET, substitut.

Le Greffier, — De Griffier,

(s.)
(get.) J. CYPRES.

Pour expédition délivrée au Ministre des Affaires étrangères.

Le 17 juillet 1956.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

De kamer was samengesteld uit :

De hh. F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter; J. COYETTE en G. VAN BUNNEN, raadsherren van State; L. FREDERICQ en J. LIMPENS, bijzitters van de afdeling wetgeving; J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de h. LEPAGE. Het verslag werd uitgebracht door de h. DUCHATELET, substituut.

Le Président, — De Voorzitter,

(s.)
(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte aangeleverd aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

De 17e Juli 1956.

De Griffier van de Raad van State,